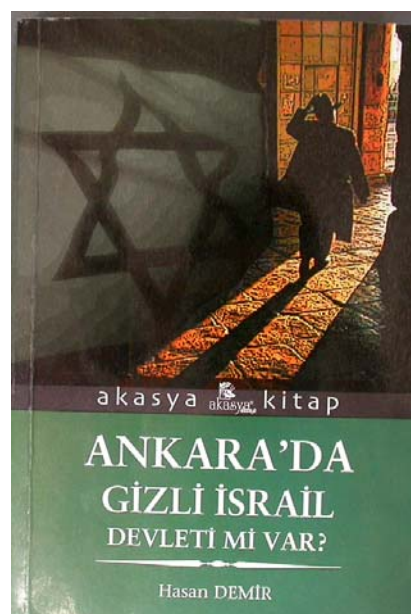

מרכז המידע למודיעין ולטרור
המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)

"תעשיית השנאה": בשנים האחרונות יוצאים לאור בתורכיה פרסומים אנטישמיים בהיקף הולך וגובר. הדבר מוצא ביטוייו בהפצת ספרות אנטישמית, במאמרים בעלי אופי אנטישמי בעיתונות התורכית ואף בסרט בעל אופי אנטי-אמריקני. המשטר האסלאמי בתורכיה אינו עושה די למניעת הפצת הפרסומים האנטישמיים, למרות שחלקם מכוונים גם נגדו ונגד מדיניותו.

משמאל: כריכה של התרגום לתורכית של "הפרוטוקולים של זקני ציון". מימין: ספר אנטישמי שהקשרו פנים-תורכי: "האם מתקיימת באנקרה (מדינת) ישראל סמויה?".

כללי

1. בשנים האחרונות ניתן להבחין בכמות גדולה של **ספרות אנטישמית** היוצאת לאור בתורכיה. ספרים אלה הפכו לרבי-מכר המדובר בשני סוגי ספרים:

א. **ספרות אנטישמית "קלאסית"**, המתורגמת לשפה התורכית, כגון "הפרוטוקולים של זקני ציון", "מיין קאמפ" של אדולף היטלר, ו"היהודי העולמי", ספרו האנטישמי של הנרי פורד.

ב. **ספרים אנטישמיים בשפה התורכית**, בעלי הקשרים פנים-תורכיים מובהקים. ספרים אלו תוקפים בחריפות את המשטר האסלאמי הנוכחי, כולל את נשיא תורכיה, את ראש ממשלתה ואת מפלגת השלטון. הם מתארים אותם ככלי שרת בידי היהודים ובידי מזימותיהם להשתלט על תורכיה והעולם¹. הספרים הללו נכתבים בעיקר ע"י גורמים אסלאמיים רדיקלים בתורכיה, שבראייתם המשטר האסלאמי הנוכחי אינו הולך בתלם.

2. בצד הספרים האנטישמיים, מתפרסמים מעת לעת בעיתונות התורכית **מאמרים בעלי אופי אנטישמי** בהם משולבים הסתה אנטי-ישראלית יחד עם מוטיבים אנטישמיים "קלאסיים". בתורכיה אף הופק סרט שובר קופות בשם "**עמק הזאבים**" המבוסס על סידרה טלוויזיונית מצליחה. בשל אופיו האנטישמי והאנטי-אמריקני הורד הסרט מהאקרנים בארה"ב ועורר ביקורת קשה בגרמניה שם הוצג בפני הקהילה התורכית.

¹ כמו במדינות אחרות הפכה איפא האנטישמיות גם בתורכיה למכשיר לקידום מאבקים פנימיים בין המשטר לגורמים המתנגדים לו.

3. מאחורי פרסומים אלה עומדים גורמים אסלאמיים רדיקלים חוץ-ממסדיים וגורמים המזוהים עם הימין הלאומי הקיצוני. המשטר התורכי אינו מבצע פעילות אפקטיבית למניעת הפצת הפרסומים האנטישמיים, למרות שחלקם, כאמור, מכוונים גם נגדו. היקפה של תופעה זאת, להערכתנו, הולך וגדל בשנים האחרונות.

4. להלן סקירת פרסומים אנטישמיים שיצאו לאור בתורכיה, הכתובים בשפה התורכית, בחתכים הבאים:

א. **פרק א:** ספרות אנטישמית היוצאת לאור בתורכיה.

ב. **פרק ב:** מאמרים בכלי התקשורת התורכיים.

ג. **פרק ג:** סרט בשם "עמק הזאבים".

ד. **נספח:** מאמר בושינגטון פוסט שכותרתו **The Protocols of the Elders of Turkey**. המאמר סוקר את הספרות האנטישמית בתורכיה והסיבות לפריחתה.

פרק א: ספרות אנטישמית היוצאת לאור בתורכיה

כללי

1. את הספרות בעלת האופי האנטישמי היוצאת לאור בתורכיה ניתן לחלק לשני סוגים: תרגום לתורכית (עם הקדמה של העורכים) של ספרות אנטישמית "קלאסית" דוגמת "הפרוטוקולים של זקני ציון", "מיין קאמפ" של אדולף היטלר ו"היהודי העולמי" של הנרי פורד. לספרות האנטישמית ה"קלאסית" נוספה ספרות אנטישמית ייחודית לתורכיה, בעלת **הקשרים פנים-תורכיים מובהקים**, הנמכרים באין מפריע בלב איסטנבול ובנמל התעופה הבינלאומי על שם אתא תורכ. בספרים אלו מועלית הטענה כי השלטון באנקרה נמצא בידי היהודים וכי **המשטר האסלאמי השליט הינו עושה זברם**. כמו במדינות ערביות ואסלאמיות רבות. רבים מהספרים האנטישמיים הפכו ל**רבי מכר** ויצאו במהדורות רבות.

2. המיתוסים האנטישמיים ודברי הכזב וההבל המופצים בספרים אלו יוצרים **דמוניזציה ודה-לגיטימציה של היהודים** (ושל ישראל) הן בקרב הציבור התורכי והן בקרב קהילות תורכיות באירופה אליהם משווקת, להערכתנו, ספרות זאת. בצד זאת הופכים היהודים גם ל**מכשיר לניגוח המשטר האסלאמי הנוכחי** ומדיניות השתלבות של תורכיה עם אירופה ע"י גורמים אסלאמיסטיים וגורמים מהימין הקיצוני.

3. להלן סקירה של הספרות האנטישמית בשני חתכים:

א. ספרות אנטישמית "קלאסית":

(1) "הפרוטוקולים של זקני ציון" (SİYON LİDERLERİNİN) (PROTOKOLLERİ), (שנת 2004).

(2) "מיין קאמפ" ("KAVGAM") של אדולף היטלר (שנת 2005).

ב. ספרים אנטישמיים בעלי הקשר פנים- תורכי, שיצאו לאור בתורכיה בשנת 2007 ונרכשו באיסטנבול בסוף שנת 2007 :

(1) "הצאצאים של משה-טאיפ ואמינה (קרי- טאיפ ארדואן, ראש ממשלת תורכיה ואמינה רעייתו)" (MUSA'NIN ÇOCUKLARI-) "Tayyip ve Emine".

(2) "הורד של משה ("ורד" בתורכית נקראת "גול", רמז לעבדאללה גול, נשיא תורכיה. לכן קיים כפל משמעות, וניתן לתרגם גם "גול של היהודים")" ("MUSA'NIN GÜL'Ü").

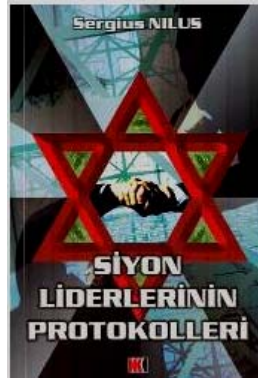
(3) "הלוחם של משה (קרי-הלוחם של היהודים)" (MUSA'NIN "MÜCAHİTİ").

(4) "ה-AKP של משה (קרי-מפלגת הצדק והקדמה מפלגת השלטון בתורכיה, הנשלטת ע"י היהודים)" ("MUSA'NIN AKP'Sİ").

(5) "האם קיימת באנקרה מדינת ישראל סמויה?" ("ANKARA'DA ?") (GİZLİ İSRAİL DEVLETİ "Mİ VAR

ספרות אנטישמית "קלאסית"

ספר מס' 1: "הפרוטוקולים של זקני ציון"

4. זהו התרגום לתורכית של ספרו של סרגיוס נילוס שפירסם את "הפרוטוקולים של זקני ציון"². להלן נתוני יסוד על הספר:

א. מועד ההוצאה לאור: יולי 2004 (מהדורה ראשונה).

ב. הוצאה לאור: "נוקטה" שירותי פרסום בע"מ Nokta Yayıncılık (Hizmetleri Tic.San.Ltd. Şirketi)

ג. העורך: ארדם בוז (Erdem Boz).

ד. תרגום: אסמאעיל טולצ'אלי (İsmail Tulçalı).

ה. עיצוב הכריכה: ברקאי י. בוסטאן (Berkay Y.Bostan).

ו. דפוס: Melisa.

הכריכה הקדמית

5. על השער של "הפרוטוקולים" מופיע איור של מגן דוד בצבע אדום (המציין דם) ובמרכזו לחיצת ידיים של שני אנשים הלבושים חליפות, המבטאת את הברית שבין היהודים. בחלל המשולשים של מגן דוד עיניים על רקע ירוק (צבע המזוהה עם האסלאם), המבטאות את העיניים הבוחנות של עולם האסלאם.

² סרגיי (סרגיוס) נילוס, היה איש דת נוצרי אנטישמי פנאטי, שפרסם את "הפרוטוקולים של זקני ציון" ברוסיה בשנת 1905. נילוס טען שהיהודים חותרים להשתלט על העולם, וכהוכחה הביא פרוטוקולים (מזויפים) אותם הציג כאותנטיים, של ישיבות של מועצת חכמים יהודים, מהן עולה כי היהודים מתכננים להשתלט על העולם (מתוך: הדסה בן עתו, השקר מסרב למות (תל-אביב: דביר, שנת 1998), עמ' 36-37).

הכריכה האחורית

6. בשער האחורי מופיע טקסט המתמצת את תוכן הספר. להלן תרגום קטעים ממנו:

א. "כאשר יצאו "הפרוטוקולים" לאור ברוסיה בשנת 1905, היה ברור ששום דבר לא יהיה דומה יותר למה שהיה בעבר, וכך (אכן) קרה. "הפרוטוקולים" המחישו את השאיפה של היהודים לשלוט בעולם כולו באמצעות רצח, הגליה, הטחת עלבונות, מלכוד, הפצת שקרים, ביצוע שפיכות דמים וגרימת ייסורים באופן בלתי נמנע".

ב. "מי כתב את "הפרוטוקולים"? היכן ומתי הם פורסמו? מדוע הם התגלו ברוסיה? האם "הפרוטוקולים" עמדו מאחורי (קרי: היו הכוח המניע של) המהפכה הבולשביקית? כפי שציין סרגיוס נילוס (מפרסם ה"פרוטוקולים"), הנחש מסמל את הציונות. האם טרם הגעתו לירושלים עבר (הנחש הציוני) באיסטנבול?".

ג. (ציטוטים מתוך "הפרוטוקולים") "תפקידנו להעלים כל מי שמתנגד לנו. כדי להשיג מטרה זו, יחוסל כל מתנגד להקמת מלכותנו באמצעות כלי נשק שונים ללא רחמים, (מתוך) פרוטוקול מספר 6"; "אנו חפצים במותם של כל מי שאינו יהודי (מתוך) פרוטוקול (מספר) 3".

ד. "מי שכתב (שורות אלה, קרי- "חכמי ציון"), הוא רק פושע או מטורף. אם נצא מתוך נקודת הנחה שמחשבות אלה הן פרי יצירת מוח של מישהו שאינו פושע או מטורף, הרי שמדובר באדם שאימץ אל חיקו את רגש ההקרבה והוא מונחה ע"י אמונתו. זוהי מציאות מאוד מפחידה שקשה לדמיין, ופנטזיה מושלמת מאוד כדי להגשימה".

ה. "אין בעולם גזע מיסטי יותר, המייחל למוות, מעניין יותר, מהגזע היהודי" (ציטוט של ד"ר אוסקר לוי, סופר יהודי גרמני המצוטט לעיתים ע"י אנטישמים³), היו מוכנים לצאת למסע מסתורי!".

תוכן הספר

7. בראשיתו של הספר עוסק העורך ביהדות ולאחר מכן הוא מביא את הנוסח המלא של "הפרוטוקולים של זקני ציון". בחלק העוסק ביהדות מביע המחבר שנאה יוקדת כלפי היהודים. הוא מתייחס למשנתו האנטישמית של הנרי פורד, מקים חברת המכוניות "פורד", כעדות לסכנה היהודית הנשקפת לעולם, וכן מביא ציטטות אנטישמיות של אישים שונים.

8. העורך קושר בין אישים יהודים בהיסטוריה, ביניהם בנימין דיזראלי (שירת פעמיים כראש ממשלת בריטניה במחצית השנייה של המאה ה-19) וקרל מרקס (אבי המרקסיזם), ומצביע עליהם כמפיצי האימפריאליזם בעולם (עמ' 67). בהמשך מביא העורך ציטוטים של משה מנדלסון (אבי תנועת ההשכלה היהודית החילונית במאה ה-18), המעידים כביכול שהיהדות איננה דת וכי היהודים הם פוליתאיסטים⁴ (עמ' 111).

הפצה

9. הספר מופץ גם באמצעות האינטרנט. כך למשל מופץ הספר באתר אינטרנט תורכי המהווה חנות ספרים מקוונת:

<http://www.tulumba.com/storeitem.asp?ic=zBK970127KS845>

³ אוסקר לוי (1867-1946) היה סופר יהודי גרמני שכתיבתו היתה נגועה בשנאה עצמית כלפי היהודים והיהדות. מסיבה זו דבריו משמשים לעיתים קרובות מחברים אנטישמים, שמטרתם להוכיח כביכול שגם היהודים חושבים על עצמם דברים שלילים, ולכן באנטישמיות כביכול יש מידה רבה של אמת.

⁴ פוליתאיסטים (בערבית "משרכון"), הנם אלה המאמינים במספר אלים שונים בו-זמנית. האסלאם בראשית דרכו לחם בהם עד חורמה מכיוון שהפוליתאיזם היה תופעה רווחת בחצי האי ערב. כיום, רואים המוסלמים הרדיקלים ביהודים, בנוצרים ובמוסלמים החילוניים או אלה שאינם מספיק אדוקים לטענתם פוליתאיסטים. זאת כדי להצדיק מלחמת חורמה נגדם, כולל מעשי אלימות (בניגוד לאסלאם המתון, הרואה ביהודים ובנוצרים בני חסות שיש להגן עליהם).

”הפרוטוקולים של זקני ציון”

ספר מס' 2: "מיין קאמפף", ספרו האנטישמי של אדולף היטלר

10. זהו התרגום לשפה התורכית של ספרו האנטישמי של אדולף היטלר "מיין קאמפף" (מלחמתי).

11. בתחילת שנת 2005 יצאה לאור מהדורה מתורגמת לתורכית של "מיין קאמפף" ע"י מספר מוציאים לאור קטנים. בעקבות פרסום המהדורה, שנמכרה במחיר מוזל בדוכני ספרים, סופרמרקטים ובחנויות ספרים בתורכיה ועוררה תרעומת בינלאומית, החליטה הממשלה התורכית לאסור את פרסום הספר, בטענה טכנית כי המפיצים לא קיבלו זכויות יוצרים מממשלת בווריה, האמונה על זכויות היוצרים של הספר.

ספרים אנטישמיים בעלי הקשר פנים-תורכי

ספר מס' 1: "הצאצאים של משה-טאיפ ואמינה"

12. נתוני יסוד:

- א. המחבר: ארגון פויראז (Ergün Poyraz).
- ב. המוציא לאור: הוצאת "טוגאן", איסטנבול.
- ג. שנת ההוצאה לאור: אוגוסט 2007.
- ד. תפוצה: הספר הנו רב מכר, שיצא לאור ב-19 מהדורות.

הכריכה הקדמית

13. מגן-דוד בצבע צהוב, שבמרכזו תמונותיהם של רגפ' טאיפ ארדואן, ראש ממשלת תורכיה וראש מפלגת השלטון ("מפלגת הצדק והפיתוח" - ה-AKP), ורעייתו אמינה. בתוך המגן-דוד ישנו כוכב המייצג את דגל תורכיה, על מנת להמחיש הקשר בין היהודים למנהיג התורכי ורעייתו.

הכריכה האחורית

14. על הכריכה האחורית מופיעים דברי העיתונאי אמין צ'ולאשאן, המזוהה עם האסלאם הרדיקלי, מהעיתון הורייט (העיתון היומי הגדול בתורכיה, מזוהה עם המרכז המתון). צ'ולאשאן מציין כי ברגע שהחל לקרוא את הספר לא יכול היה להפסיק. להלן דבריו:

א. "פויראז ערך מחקר ענק, בו הצליח לחדור לעומק הארכיונים והמקורות. הוא מגלה לציבור קוראיו חשיפת תעודות ומקורות מידע ייחודיים.... (הספר) "הילדים של משה, טאיפ ואמינה" גרם לי לתהיות

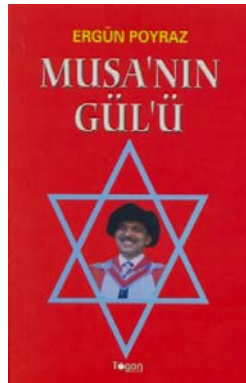
רבות. מיהו מנהיג תורכיה, מה הרקע האישי שלו ושל רעייתו, מהו סיפור חייהם, מהו הקשר בין הון לשלטון, כיצד ספר זה קיבל את הכותר הזה, וכו' - כל זאת למדתי בקריאה עוצרת נשימה של הספר של ארגון פויראז. איני רוצה לתת לכם מידע נוסף על הספר. בקשתי היא שתקראו ספר מפתיע זה, ולאחר מכן תודו לי. שילחו לי מסר, ותודו לי. אמין צ'ולאשאן, 18 באפריל 2007, (עיתון) הורייט.

תוכן הספר

15. המחבר מתאר בספר זה את תולדות חייהם של טאיפ ואמינה ארדואן, ראש ממשלת תורכיה ורעייתו. הוא טוען כי קיים קשר בין ישראל למפלגת AKP (האסלאמית), בראשה עומד ארדואן, וטוען כי טאיפ ואשתו הנם ממוצא יהודי. הוא מעמיד בסימן שאלה את זהותו התורכית של ארדואן, וטוען כי הזיקה היהודית שלו הובילה אותו לשתף פעולה עם ישראל.
16. בהקדמה לספר מתאר הסופר כיצד הצטרף ארדואן למפלגות אסלאמיות, כיצד נבחר לפרלמנט, כיצד התקדם בהיררכיה המפלגתית, כיצד נבחר לראשות עיריית איסטנבול ופרטים אודות קשריו עם שגרירי ישראל, בריטניה וארה"ב.
17. המחבר מתאר כיצד ארדואן למד בבית ספרו של איל ההון היהודי העשיר בתורכיה, יצחק אלטון, וכיצד טרם בחירתו "התחנך" ע"י "סוכן המודיעין" ד"ר אלון ליאל (מנכ"ל משרד החוץ הישראלי לשעבר וחוקר של תורכיה המודרנית). בהמשך מפרט המחבר את קשריו של ארדואן עם יהודים ועם אנשי "הבונים החופשיים" (ארגון לו מייחסים אנטישמים רבים ברחבי העולם מעורבות בהשתלטות היהודים על העולם)⁵. הסופר טוען שארדואן אחראי להנחת התשתית וטיפוח תנועת "הבונים החופשיים" בתורכיה.

⁵ אנטישמים רבים מרבים להשתמש ב"בונים החופשיים", שחברים בו בין השאר יהודים, אך לא רק יהודים, כדי לטעון שהארגון פועל במסגרת "היהדות העולמית" להשלטת "הפרוטוקולים של זקני ציון". העובדה שמדובר בתנועה סגורה שרעיונותיה ידועים רק למעטים, מושכת אליה כל מיני מפתחי תיאוריות קונספירציה, רבים מהם אנטישמיים. גם אנטישמיים בתורכיה מרבים להשתמש במוטיב זה. כך למשל האינטלקטואל התורכי, עדנאן אוקטר, אמר בתוכנית בערוץ אלג'זירה, מה-28 בספטמבר 2007 כי "הציונות, כמו ארגון "הבונים החופשיים", שואפת לשלוט בעולם. היא מתנגדת לדתות אחרות וטוענת שדת אחת אמורה לשלוט".

ספר מס' 2: "הַנְּךְד של משה" (או: [עבדאללה] גול של היהודים)

18. **נתוני יסוד:**

א. **המחבר:** ארגון פויראז (Ergün Poyraz).

ב. **המוציא לאור:** הוצאת "טוגאן".

ג. **שנת ההוצאה לאור:** אוגוסט 2007 (מהדורה 8), איסטנבול.

19. 2. שמו של הספר "הַנְּךְד של משה" (קרי: "הַנְּךְד היהודית") נבחר כדי לבטא את הקשר היהודי שיש לנשיא תורכיה **עבדאללה גול** ("גול" בתורכית הוא "נְךְד", כך שבשם הספר יש כפל משמעות, והוא בא לרמז כי הנשיא גול פועל בשירות היהודים).

הכריכה הקדמית

20. הרקע של הכריכה הקדמית הינו בצבע אדום (צבע הדגל התורכי) ובמרכזו מגן דוד בצבע תכלת. **במרכז תמונתו החייכנית של עבדאללה גול** בתוך מגן דוד כשהוא לובש את בגדי ארגון "הבונים החופשיים" (רמז לכך שגול משרת את היהודים).

הכריכה האחורית

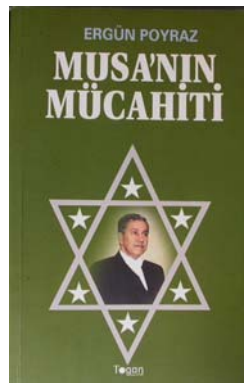
21. בכריכה האחורית של הספר מופיע הסבר על המחבר ועל תוכן הספר. מצוין בו כי המחבר מתאר בספר את קורות חייו של שר החוץ התורכי והמועמד לנשיאות תורכיה (מכהן היום כנשיא תורכיה), החל מתקופת ילדותו. מצוין כי הספר חושף את קירבתו של גול לאנגלים, **את קשריו עם הלובי היהודי,**

את השיחות החשאיות שהוא מנהל עם ארה"ב ואת התעניינותו בהשגת אזרחות אמריקנית ועוד. בהקדמה מואשם גול בבגידה בלאומיות התורכית. בהמשך עובר המחבר לתיאור תולדות חייו של גול, תוך כדי הבלטת קשריו עם יהודים, אמריקנים ובריטים.

תוכן הספר

22. המחבר מנסה בספרו ליצור דה-לגיטימציה של שני האישים הפוליטיים העומדים בהנהגת תורכיה היום, רג'פ טאיפ ארדואן, ראמ"מ תורכיה, ועבדאללה גול, נשיא תורכיה, ולקשור אותם לקונספרציה יהודית להשתלטות על תורכיה מאחורי הקלעים.

ספר מס' 3: "הלוחם של משה" (קרי: הלוחם היהודי)

23. נתוני יסוד:

1. המחבר: ארגון פויראז (Ergün Poyraz)

2. המוציא לאור: הוצאת "טוגאן".

3. שנת הוצאה: יוני 2007, איסטנבול.

הכריכה הקדמית

24. רקע הכריכה הקדמית צבוע ירוק (צבע האסלאם), במרכזה נמצא מגן דוד כשבחלל המשולשים של מגן הדוד מופיעים כוכבים המסמלים את תורכיה. במרכז תמונתו של מי שכיהן כיו"ר הפרלמנט התורכי עד שנת 2007, בולנט ארינצ' (Bülent Arınç).

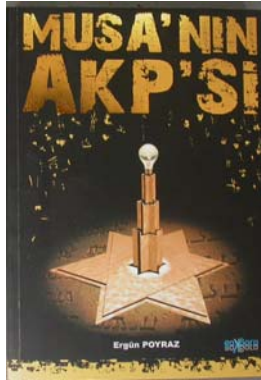
תוכן הספר

25. בהקדמה טוען המחבר, שהיהודים מקרב מגורשי ספרד שהגיעו לאימפריה העות'מאנית היו אחראים להתמוטטותה, והם פעלו באותה שיטה מאז הקמת הרפובליקה התורכית, כשהם מסתירים את יהדותם⁶.
26. בהמשך (עמ' 200) תוקף המחבר את בולנט ארינצ', ומוטחת בו האשמה כי הוא מקיים קשרים עם השדולה היהודית (בארה"ב). לעומת זאת נטען שבמערכת הבחירות הוא נהג לציין ש"כל עוד לא פרצה מלחמה בין המוסלמים ליהודים לא נגיע לאחרית הימים", וכי "באחרית הימים היהודים יסתתרו מתחת לאבנים ומאחורי העצים, והעצים יזעקו: היי מוסלמי, יהודי מסתתר מאחורי, בוא והרגהו"⁷.
27. הספר כולל קטעים אודות מסרים ידידותיים של בולנט ארינצ' ליהודים, ביקורו בארה"ב, הקשר בינו לבין ארגון "הבונים החופשיים" והאשמתו כיהודי מתחזה ("דונמה"), קרי, יהודי שהומר לאסלאם אך ממשיך לשרת את "היהדות העולמית".

⁶ אנטישמים תורכים מייחסים ליהודים המומרים לאסלאם, המכונים Dönme, חברות בארגון "הבונים החופשיים" והם מואשמים תכופות בבגידה באסלאם ובכך שהם משרתים את "היהדות העולמית".

⁷ משפט זה מתבסס על מסורת אסלאמית הנחשבת אותנטית.

ספר מס' 4: "מפלגת ה-AKP - מפלגתו של משה (קרי): מפלגת השלטון בתורכיה היא ממשלה יהודית)"

28. **נתוני יסוד:**

א. **המחבר:** ארגון פויראז (Ergün Poyraz).

ב. **המוציא לאור:** "גוקבורו" (Gökbörü).

ג. **שנת ההוצאה לאור:** יולי 2007.

ד. **מקום ההוצאה לאור:** אנקרה.

הכריכה הקדמית

29. הכותרת מופיעה באותיות מוזהבות. במרכז מונח מגן דוד מעל קבר שעליו מופיעות אותיות עבריות (האותיות העבריות הפוכות, ככל הנראה בשל חוסר ידיעת השפה העברית). ממרכז המגן דוד מזדקף עמוד ובראשו נורה, רמז לספרו של פוירז "נורה מנופצת" (PATLAK AMPUL), ספר נוסף של המחבר שנועד להשחיר את שמו של טאיפ ארדואן, ראש ממשלת תורכיה וראש מפלגת השלטון.

הכריכה האחורית

30. טקסט המתאר את פעילותו הפוליטית חייו של ארדואן, כולל **ציטוט מהעיתון היומי התורכי מיללייט**, המציג את ארדואן כמי ששיקר לציבור בוחריו במערכת הבחירות בשנת 2001. המחבר מאשים את מפלגת השלטון בתורכיה (ה-AKP) בשיתוף פעולה עם הביון של ארה"ב וגרמניה, ואת ארה"ב, גרמניה, צרפת, איטליה וישראל בתמיכה בממשלה במלחמתה נגד

הארגון הכורדי PKK. המחבר מאשים את ארדואן ובני משפחתו בשחיתות ואי סדרים ומכנה אותם "עכברים ועלוקות". הוא מסכם בטענה כי אין להפקיד את הנהגת המדינה בידי אלה.

31. בספר סוקר המחבר את הנושאים העיקריים המטרידים לדעתו את הציבור המוסלמי-התורכי, כדוגמת האיסור על נשים ללבוש כיסוי-ראש וכדומה. **לטענתו בתקופת השלטון הנוכחי גדלה האבטלה, והון תורכי הועבר לידי יהודים.** הוא מצביע על איש העסקים הישראלי, **סמי עופר**, כמי שניסה לקנות בנזיד עדשים את נמלי איסטנבול, וטוען שהדבר הוביל לבריחת כסף רב לחו"ל⁸. באותה נשימה הוא מציין את שמות החברות שלטענתו הם בבעלות ארגון "**הבונים החופשיים**", ומאשים את המוסד הישראלי בהתקפה שאורגנה על הכוחות התורכיים המיוחדים שפעלו בצפון עיראק נגד הכורדים. **כמו-כן, נטען בספר שמוצא ארדואן הנו יהודי, דבר המניע אותו לחתור כביכול נגד תורכיה.**

ארגון פויראז (ERGÜN POYRAZ): מחבר ספרים אנטישמיים רבי מכר

32. **ארגון פויראז**, בן 44, מחבר ספרות אנטי-ישראלית ואנטישמית ומוגדר ע"י שלטונות תורכיה כאנרכיסט אך הוא מגדיר עצמו כ"כמאליסט". **ספריו הנם רבי מכר בתורכיה.** הוא נאסר של פעמים רבות כחשוד **בשיתוף פעולה עם ארגוני טרור אסלאמיים קיצוניים**, ופרסם מאמרים בעיתונים התורכיים **ובכתבי עת פרו-איסלאמיים ואנטי ממסדיים.**

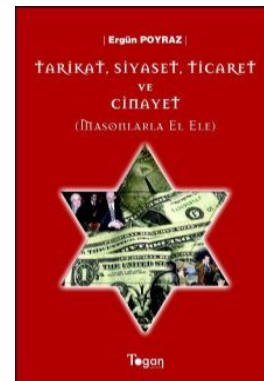
ארגון פויראז מובל למעצר⁹

⁸ במרס 2005 זכה סמי עופר בשני מכרזי ענק בטורקיה: המכרז לפרויקט נמל גלטה באיסטנבול ורכישת 15% מבעלות בתי הזיקוק הגדולים במדינה, זאת במסגרת תוכנית ההפרטה במדינה. בעקבות טענות האופוזיציה בתורכיה כי המכרזים לא נוהלו כשורה, בוטלו המכרזים.
⁹ http://www.internethaber.com/news_detail.php?id=97094

ארגון פויראז נאסר לפני כחצי שנה (27 ביולי 2007) כחשוד בהשתייכות לארגון טרור אסלאמי, כחשוד בפעולות טרור שונות בתורכיה. את ספריו של פויראז, רבים מהם רבי מכר, ניתן לרכוש באינטרנט¹⁰. (הערה: התייחסות לשאלה מדוע הפכו ספריו האנטישמיים לרבי מכר ראו מאמר בושינגטון פוסט, המופיע בנספח. המאמר קושר בין הפופולאריות של הספרות האנטישמית בנוסח ה"פרוטוקולים של זקני ציון" לבין התגברות הרגשות האנטי-אירופאיים בשנים האחרונות).

ספר נוסף של המחבר בשפה התורכית, הנקרא "התנהלות, פוליטיקה, מסחר ורצח", בו הוא קושר בין היהודים לבין כסף והשפעה עולמית¹¹...

ספר מס' 6: הספר "האם מתקיימת באנקרה (מדינת) ישראל סמויה?"

33. נתוני יסוד:

- א. המחבר: חסן דמיר (Hasan Demir).
- ב. המוציא לאור: "אקסיה כתאפ" (Akasya Kitap).
- ג. דפוס: המשרד לענייני דתות של תורכיה (גוף ממסדי).
- ד. שנת הוצאה: מאי 2007 (מהדורה ראשונה).

¹⁰ http://www.hermeskitap.com/catalog/index.php?manufacturers_id=1435
¹¹ <http://www.acikistihbarat.com/Kitaplar.asp?kitap=5>

תיאור הכריכה הקדמית

34. תמונה של יהודי חרדי ההולך במסדרון אפל לקראת שער כלשהו, כשעל הקיר במסדרון דגל ישראל. איור זה מעורר תחושה שהספר עוסק בקונספירציה יהודית ברוח "הפרוטוקולים של זקני ציון".

הקדמה

35. המחבר טוען כי תורכיה עומדת היום בפני סכנה גדולה בגלל הברית שנכרתה בין הנוצרים לבין הציונות. ברית זאת נועדה להבטיח את ביטחון ישראל ולאפשר לה לשים יד על אוצרות הנפט, הגז הטבעי, הזהב והמים. המחבר טוען כי ארדואן הוא המקדם הראשי של הפרויקט הצלבני-ציוני נגד האסלאם¹². הוא מדגיש כי "היום הן המולדת והן האמונה נמצאות בסכנה".

תוכן הספר

36. בספר, המקבץ את מאמריו של דמיר בעיתון *Yeniç* בין השנים 2005-2007, פורש המחבר את הגורמים שלטענתו פוגעים בתורכיה, החל מהיהודים, דרך "הבונים החופשיים", היוונים, הארמנים ורשתות הביון של ארה"ב, אנגליה וישראל. דבריו מלאי שנאה נגד היהודים, וטוען ברוח "הפרוטוקולים של זקני ציון", שהם שואפים להשתלט על העולם. הוא גם טוען שקיימת מזימה של המערב, ובראשו ארה"ב, בריטניה וישראל, נגד האסלאם ותורכיה, ומביע את מחאתו על כך.

37. המחבר מבקר את "הלובי היהודי בתורכיה" שלטענתו שולט בהנהגת תורכיה (עמ' 57), טוען שישראל אחראית להרג חיילים תורכיים בצפון עיראק (עמ' 98), שהכסף בעולם נמצא בידי היהודים (עמ' 140-142).

¹² ההתייחסות לנוצרים כ"צלבנים" חדשים וליהודים כמשתפי-פעולה עימם נגד האסלאם מקובל אצל בן לאדן ובתנועות האסלאמיות הרדיקליות כדוגמת אלקאעידה, שהרי הצלבנים נלחמו בימי הביניים במוסלמים.

המחבר: חסן דמיר

חסן דמיר¹³

38. חסן דמיר הינו סופר ומשורר תורכי שנולד בשנת 1965. הוא פרסם עד כה שישה ספרים, לרבות ספר הדן בשיתוף הפעולה בין ראשי השלטון הפרו-אסלאמי של תורכיה לבין העולם המערבי-הנוצרי והיהודים. כתביו ושיריו מתפרסמים בעיתונות בתורכיה, ובמיוחד בעיתון *Yeniçağ*.

פרק ב: מאמרים בעלי אופי אנטישמי בעיתונות התורכית

כללי

1. בעיתונות התורכית מתפרסמים מעת לעת מאמרים בעלי אופי אנטישמי. המדובר בעיתונים בעלי אופי אסלאמיסטי או ימני לאומני. במאמרים הללו שזורים מוטיבים אנטישמיים ברורים, כולל הכחשת השואה, יחד עם הסתה פרועה נגד ישראל ולעיתים אף נגד ארה"ב. המוטיב כי פשעי ישראל במזרח התיכון עולים על אלו של אדולף היטלר, חוזר ונשנה בכמה מהמאמרים.

דוגמאות למאמרים בעלי אופי אנטישמי

2. **פח'רי גובן** (Fahri Guven), המזוהה עם הזרם האסלאמי בתורכיה, כתב בעיתון *Milli Gazete* (עיתון אסלאמי), ב-15 דצמבר 2007, כי "הציונים הגזימו במימדי השואה בימי היטלר ויצרו בלון של רצח עם". הוא גם ציטט ספר אנטישמי שיצא לאור לאחרונה בתורכיה, בו נכתב כי "היהודי הוא קללה" ו"היהודי מעוניין להשתלט על העולם, וצעד אחר צעד להרוס את האמונה (באסלאם), הכבוד, אהבה ואת ערכי משפחה בעולם"¹⁴.

3. במאמר שפורסם בעיתון *Yeniçağ* (עיתון ימני לאומני) בתאריך 4 במרס 2005, ושסיכם את הרצאתו של **Mehmet Gul**, אותה נשא בכינוס של מכון התרבות הפאן-תורכי (Turan Cultural Foundation). נכתב כי המרצה אמר במהלך ההרצאה "הכוח החשאי היחיד שעומד מאחורי הגלובליזציה הם היהודים ו'הבונים החופשיים' ". בהמשך נאמר כי "הציונים היהודים, אשר מטרתם היא ליצור שליטה של היהודים בעולם, מאמינים שהמשיח ירד מהשמים ויקים את "הממלכה העולמית" (בראשותם)".

4. מאמר של **Sami Hocaoglu** שפורסם בעיתון *Yeni Şafak* (יומון אסלאמיסטי) ב-14 באוגוסט 2006. טען המחבר כי "ישראל מבצעת טרור של מדינה ורצח

¹⁴ . M. Ertugrul Duzdag . הספר נכתב ע"י http://www.thememriblog.org/turkey/blog_personal/en/4156.htm

עם (נגד הפלסטינים). הם מכניסים את הפלסטינים למחנות ריכוז ומבצעים מה שהיטלר ביצע בהם".

5. מאמר של **Hasan Karakaya** בעיתון *Vakit* (יומון אסלאמיסטי) מה-1 באוגוסט 2006, בו טען המחבר כי "היהודים נחותים יותר מבעלי חיים".

6. במאמר בעיתון *Yeni Şafak* מה-2 באוגוסט 2006, אותו כתב **Mehmet Ocaktan**, נכתב כי "המדינה הטרוריסטית של ישראל, הזונה של ארה"ב במזרח-התיכון, מבצעת פשעים נפשעים. האם (ניתן) להביא דמוקרטיה למזרח התיכון עם ארגון טרוריסטי ישראלי, שלמעשה הוא בן ממזר של היטלר?".

7. במאמר של **Selahaddin Cakirgil** בעיתון *Vakit* מה-3 באוגוסט 2006, נכתב כי "אפילו אדולף היטלר לא ביצע את הפשעים המתועבים שביצעה ישראל. אם גל אנטישמיות נפוץ בעולם, אזי האחראים לכך הם המפלצות היהודיות-הציוניות והבוס שלהם מעבר לים (קרי: ארה"ב)".

8. במאמר של **Ali Eren** בעיתון *Vakit* מה-3 באוגוסט 2006, נכתב כי "הטענה כי היטלר רצח 6 מיליון יהודים היא תעמולה יהודית. זהו שקר של היהודים הציוניים. אם היטלר היה קם לתחייה, הוא היה אומר: "זהו שקר שרצחתי יהודים תמימים. כשמביטים במה שהם עושים עכשיו, לא היה עדיף שהייתי מחסל לחלוטין את אבותיהם של המפלצות הללו?" "

9. במאמר של **Huseyin Tanriverdi**, חבר פרלמנט ממפלגתו של ארדואן, בעיתון *Yeni Şafak* מה-3 באוגוסט 2006, נכתב כי "הפעולות האכזריות והבלתי-אנושיות של ישראל במזרח-התיכון עולות על אכזריותו של היטלר".

Huseyin Tanriverdi

10. במאמר של **Huseyin Uzmez** בעיתון *Vakit* מה-8 באוגוסט 2006, נכתב "היהודים מבצעים נגד הפלסטינים המסכנים פשעים יותר מזעזעים מאשר היטלר ביצע בהם".

פרק ג: הסרט האנטי-אמריקני בעל האופי האנטישמי "עמק הזאבים"

פוסטר לקידום הסרט "עמק הזאבים"

1. סרט זה, היה שובר קופות בתורכיה בתחילת שנת 2006 ועפ"י ההערכות צפו בו כ-4 מליון תורכים. הסרט עוסק בפעילות ארצות-הברית בעיראק והוא מציג את ארה"ב כמי שמבצעת מעשי זוועה נגד האזרחים העיראקיים תוך הצגת החיילים האמריקנים כברוטליים במיוחד. במאי הסרט הנו **סרדאר אקאר (Serdar Akar)**, והתסריטאי **בהדאר אוזדנר**.
2. הסרט מכיל מוטיבים אנטישמיים. כך למשל מופיעה בסרט דמותו של רופא יהודי המגולם ע"י השחקן האמריקני גרי בוסי. הרופא היהודי מוציא כליות מחללי מלחמה עיראקיים ושולח אותן לתל-אביב, ניו-יורק ולונדון כדי להשתילן בחולים יהודים. הרופא היהודי מוצג בסרט כמושחת, תאב בצע וחסר מעצורים.
3. הסרט החל להיות מוקרן ברחבי העולם, והצליח במיוחד **בקרוב הקהילה התורכית בגרמניה**, אולם בשל אופיו האנטי-אמריקני ובשל אופיו האנטישמי, הורד הסרט מהאקרנים בארה"ב ועורר ביקורת קשה בגרמניה (אף כי לא הורד מהאקרנים). הסרט הוקרן בפסטיבל הסרטים באלכסנדריה בספטמבר 2007.¹⁵

4. יש לציין כי סרט זה מבוסס על סדרה טלוויזיונית מצליחה ששודרה במשך שלוש עונות ברציפות בטלוויזיה התורכית. יצוין, כי אתר הסרט באינטרנט עדיין פעיל, וניתן לצפות בקטעים ממנו מכל רחבי העולם.

נספח

מאמר בווישינגטון פוסט הסוקר את הספרות האנטישמית בתורכיה והסיבות לפריחתה

washingtonpost.com

The Protocols of the Elders of Turkey

By Mustafa Akyol

Sunday, October 7, 2007; B02

Look in just about any bookstore in Turkey, and you'll see some of the strangest bestsellers imaginable. The cover of "The Children of Moses," the first and most popular book in a series of four, shows the country's devoutly Muslim prime minister, Recep Tayyip Erdogan, in the middle of a six-pointed Star of David. Inside, you'll find a head-spinningly weird argument: that Erdogan and his conservative allies in Turkey's ruling pro-Islamic party are actually crypto-Jews with secret wicked ties to the conspiratorial forces of "global Zionism."

The books are hardly a fringe phenomenon. They're arrayed in chic bookstores along Istiklal Avenue, the funky pedestrian mall that's the heart of secular Istanbul. They're openly displayed alongside Orhan Pamuk novels at Ataturk International Airport. And they're even sold on tiny bookstands on the Princes' Islands, the vacation destinations in the Sea of Marmara that many well-off Turks view the way Manhattanites do the Hamptons. By the publishers' figures, they've sold about 520,000 copies since the books started rolling out this year -- a staggering figure for a nation of about 71 million people.

Of course, paranoid theories about Jewish conspiracies have never lacked for imagination. "International Jewry" has been blamed for destroying both czarist Russia and the Soviet Union, for cooking up both capitalism and communism. But dreaming up a conspiracy theory about a Zionist plot to create an Islamist state? That's a new one.

In fact, the politicians from the ruling Justice and Development Party (known by its Turkish acronym AKP) whom the books accuse of being Israeli stooges have strong Islamic identities. The cover of the first volume shows not only Erdogan in the middle of the six-pointed star, but also his wife, Emine, who is famous in Turkey for wearing a traditionalist Islamic headscarf -- perhaps the world's least likely crypto-Zionist conspirator.

Ergun Poyraz, who wrote the series, is a self-declared "Kemalist," the term used here to describe the committed followers of Mustafa Kemal Ataturk, the resolutely secular war hero who founded modern Turkey in 1923. The politicians whom Poyraz is out to skewer define themselves as sensible conservatives, but they're derided as closet fundamentalists by their foes among Turkey's traditional elites, who are still deeply suspicious of any intrusion of Islam into the public sphere. Poyraz's books argue -- apparently in all seriousness -- that "Zionism" has decided to steer Turkey away from its time-worn secular path and turn it into a "moderate Islamic republic." It is hard to believe that "Zionism" (let alone any sane Israeli leader) would prefer an Islamist Turkey to a secular one, but Poyraz is convinced that a mildly Islamic state would be more easily manipulated by foreign powers than a staunchly nationalist one.

Poyraz doesn't present evidence to support his bewildering claims, which aren't documented, footnoted or backed up with any credible facts. His method throughout is to cherry-pick irrelevant data, then build wild speculation on them. The series is among the most creative sequels to "The Protocols of the Elders of Zion," the anti-Semitic classic propagated by the czarist secret service a century ago. So why are these lunatic books bestsellers, featured in the windows of virtually every grand bookstore in Turkey? And why are the supposedly open-minded secularists, not the alleged Islamists, the ones peddling anti-Semitism?

The answer, oddly enough, is connected to the anti-Europe sentiment that has exploded here in recent years. Since coming to power in 2002, the AKP has accelerated Turkey's bid to join the European Union. Some Europeans aren't keen to let a Muslim democracy join their Christian club, but E.U. membership has proved widely popular in Turkey. In turn, that has encouraged Turkey's xenophobic and anti-democratic forces -- who fear that European liberties would be dangerous and

corrupting -- to crawl out of the woodwork. Opponents of the E.U. bid insist that the Turkish Republic faces grave threats from enemies within and without, and warn that the only way to save the country is to keep it illiberal and closed.

What is most striking in this nationwide division is that the so-called Islamists are generally on the liberal pro-Western side, while the secularists are often on the other. In the general election held on July 22, the "Islamist" AKP had the most strongly pro-E.U. platform, whereas the ultra-secularist Republican People's Party tried to woo voters with Euro-skeptic rhetoric. (The AKP won the elections with a clear victory of 47 percent, while its main secular rival took 21 percent.) The AKP is also a strong proponent of free markets and foreign investment, whereas most secularist politicians see such things as "imperialist" and favor a state-protected economy. As Ziya Onis, a political economist at Koc University in Istanbul, said recently, the current power struggle in Turkey is between "conservative globalists" and "defensive nationalists" -- including the ultra-secular Kemalists.

In this context, the mystifying bestsellers make more sense: as a smear campaign cheered on by Turkey's spooked secularists, who hope that vilifying the AKP leadership as Jewish agents will help scare away the party's supporters, thereby staving off E.U. membership and limiting Turkey's exposure to corrosive European ideas.

The books' odd fusion of anti-Semitism and Kemalism also has a historical pedigree. When Ataturk raised modern Turkey from the ruins of the Ottoman Empire, he wisely decided to orient it toward the West. But during his time in power (1923-38), the West included not only democracies such as the United States and Britain but dictatorships such as fascist Italy and Nazi Germany. Ataturk never admired these tyrannies, but some of his aides and followers certainly did, and they incorporated numerous fascist elements into Turkey's state-sponsored brand of secular nationalism. Fantasies about the supremacy of the Turkish race soon became official rhetoric. Turkey adopted corporatism, Benito Mussolini's state-dominated economic model, and when Ataturk died, he was declared the country's "eternal chief." His successor, Mustafa Ismet Inonu, introduced a heavy "wealth tax" in 1942 that specifically targeted Jews. Unable to pay, many were sent to labor camps in eastern Turkey.

This dark episode of Turkish history ended after the Allies' victory in World War II, which forced the Kemalist elite to shift from single-party rule to democracy. But unlike other European nations, Turkey never engaged in much self-criticism of its interwar chauvinism -- which let ultra-nationalist themes persist as legitimate ideas. When the E.U. admission process pushed Turkey to liberalize itself, these skeletons came out of the closet.

Last February, the country was shocked by the exposure of a fascist gang called the Union of Patriotic Forces, led by Fikri Karadag, a retired colonel. The group's secret oath included the words, "I am of pure Turkish stock, and there is no Jewish convert in my blood," as well as a promise to "kill and to be killed" for the sake of "making the Turkish nation the lord of the world."

In June, police found 27 hand grenades and stacks of TNT in an Istanbul house belonging to another fascist gang with shadowy links to the country's security forces. The bust led the authorities to other cells, and Poyraz, the prolific anti-Semitic author, was among their members. After his arrest, the lawyer who rushed to defend him was none other than Kemal Kerincsiz, who has lately made a name for himself by suing dozens of liberal intellectuals -- including the Nobel Prize-winning Pamuk -- for "insulting Turkishness."

The trial of Poyraz and his comrades goes on. So does Turkey's own trial by radical nationalism. Many in Washington are concerned about what President Bush calls "Islamofascism." But that term too easily misleads us into assuming that there's a direct link between Islam and fascism. In fact, xenophobia and authoritarianism have their own complex roots in the societies where they thrive and may be mingled with almost any sort of religion or irreligion. In Turkey, they are becoming less linked with Islam and more with secularism.

akyol@mustafaakyol.org

Mustafa Akyol is deputy editor of the Turkish Daily News